

ВАЛЕНТИН КОРОВИН
ОРЕСТ СОМОВ
1793–1833

Превод от руски: Маргарита Миланова, 1987

chitanka.info

Орест Сомов (1793–1833) е писател, журналист, критик. Художествените си произведения печата под псевдонима Порфирий Байски.

Произхожда от старинен дворянски род. Завършва философия в Харковския университет. Свободно си служи с френски, италиански и немски език. Започва да пише стихове и проза в университета. В първите му стихотворения е отразен интересът към героичните периоди от руската история, към народното творчество. През 1818 г. се премества в Петербург и влиза в Свободното дружество на любителите на руската словесност. Тук става професионален журналист, чиито произведения излизат в много списания и алманаси от онова време. В началото на двадесетте години се сближава с литераторите декабристи. Това се отразява на литературната му дейност, която се развива под влиянието на идеологията на декабристите. Както поетите декабристи, той защитава национално-самобитния характер на литературата, ратува за поезия с високи граждански чувства, за творческа свобода, нескована от закостенелите правила на класицистичното изкуство. Младият литератор излиза в защита на романтичното изкуство и със статията му „За романтичната поезия“ от 1823 г. се открива полемика за романтизма. През 1826 г. е привлечен към следствието по процеса на декабристите, но е освободен от арест поради доказаното му неучастие в заговора.

От 1827 г. прави опити в прозата, участва активно в „Литературная газета“, основана от А. Пушкин и приятеля му — поета А. Делвиг. В края на двадесетте и началото на тридесетте години в списания и алманаси се появяват повести и разкази на О. Сомов. В тях той рисува картини от украинския селски бит, широко използва народни поверия и мотиви и в известна степен е предшественик на ранната проза на Н. Гогол. Написва и редица фантастични повести въз основа на украински народни предания. Обръща се и към руския фолклор („Кикимора“, „Върколак“), и към руския бит („Самоубийцата“). В последните години от живота си се занимава активно с критика като привърженик на романтичното течение в литературата. Голям интерес предизвикват прегледите му на руската литература и статиите му, посветени на поемите на А. Пушкин и Е. Баратински.

През 1823–1833 г. излизат „Роман в две писма“ и повестта „Майка и син“, в които рисува картини из живота на руската провинция.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.